Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26335
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tuā. Nā nec incarnatio dici potest. ni caro suscipeī
aūbo. Quę susceptio talis & tanta unitio ē ut a carne
animata ñ solū in partu beatę uirginis s̄ etiā in
ceptu nulla ditatis credenda diuisio. quō munita
tē psonę ditas atq; humanitas. 7 ceptu uirginis
euenient & partu. Ab hominanda q̄ ÷ ineutince
impietas q̄ olim a patrib̄ inpcedentib; hereticis
dapnata ÷ atq; destructa. Qd huic hōi pdēē debu
erat. ut q̄ ñ poterat sensu apphendere. t pcedenti
caueret exemplo. ne salutis nrę singulare sacra
mtū uertatē carnis humanę in xpo dno nro ne
gando uacuaret. qm siueta 7 pfecta in illo huma
nitatis natura ñ ÷ nulla ē susceptio. & totū qd
credim̄. q̄ docem̄ scdm hanc ipsi impietatē uani
tas ÷ 7 mendaciū. S; q; nec mentū uertas. nec
passibilis ē ditas. manet indi ubo utq; substantia
in una psona. & ita saluatorē suū eccla ofitei.
ut eū 7 ditate impassibile 7 carne passibile fate
at dicente aplo. Et si crucifixus ÷ ex infirmitate
nra. s̄ uiuit ex uirtute di. Ut autē plenī in omib̄
tua sit instructa dilectio. scōq; patrū nrōq; de
sacmento incarnationis dni nri q̄ senserunt. 7
ecclis pdicauerunt ut euidenter agnoscere s aliq
ad dilectionē tuā scripta tinsimsim. q̄ nri qq;
ad ostantinopoli cū mea epla alligarum. &
totā ostantinopolitanā ecclam cū monasteriis
omib; ac multis eplis noueris pbuisse osensū.
7 subscriptionib; suis nestoriū. t eutinceē cūsuus